ગઝલ-બિંદુ

બે આની

Copy Right by [illegible]

Surat,

ગઝલે-હિન્દ

જીસમે નામી શાયરોંકે કલામોંકા બેમુલ ખજાના (માયેને) ઉમદા ગઝલ, કવ્વાલીકા બડા મજમુઆ એકઠા કીયા ગયા હય.

બહોતસા ફેરફારોંકે સાથ—

[illegible] છપવાકે ઇજહાર કરનેવાલા:—

બુકસેલર મણીલાલ ભાઈશંકર વ્યાસ

ઠે૦ બેગમપુરા આમલીશેરી—સુરત.

સુરત બરાનપુરી ભાગળ ભાજીવાળી પોળમાં આવેલા 'શ્રી અનાવિલ બંધુ" પ્રી. પ્રેસમાં ગોવિંદજી ડાહ્યાભાઈ નાયકે છાપ્યું.

તીજીવાર — આગસ્ટ ૧૯૨૫

કીમત સીર્ફ દો આને.

" જોગીકા બરન. "—ચાર—બયત—

ગઝલે—રહમત જાન, અજમેર.

જોગીકા બરન હમને લીયા યારકી ખાતીર.
મસજીદમેં બને મુલ્લાં તો મંદરમેં પુંજારી,
દરગાહોં મેં સજાદહ નશીઅન કે ગુજારી;
હર નગરીમેં ઢુંઢા કીયા બન બનકે ભીખારી,
કયા કયા ન કીયા મયને તેરે દીદારકી ખાતીર.—જોગીકા.

પંડીત ભી જફરદાબા સેયાને ભી બુલાએ,
સયારે સનાસો કો ભી દીન અપને દીખાએ;
હર અમીલો કામીલ સે વજીફે ભી પડાએ,
કયા કયા ન જતન કર ચુકા દીદારકી ખાતીર—જોગીકા.

મજનું કી તરહ ફિરતા હું આવાર હસા બન બન,
ઝશ આતશે હીજરાં મેં જલા જતા હે તન મન;
ઉસ બુત કી મોહબ્બતમેં બના શીકલે બરહમન,
મોજુદ રંગે હય મેરી ઝુન્નાર કી ખાતીર.—જોગીકા.

ના કુન્છ મેં પાયા ન ઉસે બાગે અર્જ મેં,
કઆબેમેં ભી ઢુંઢા ઉસે કાશીકે મકાં મેં;
મસજીદ મેં મીલા ઔાર ન મીલા કુએ બુતામેં,
દર દર મંય ફિરા અપને ખરીદદારકી ખાતીર.—જોગીકા.

મુદ્દત સે દીલો જાંસે હું મંય શયદા તુમ્હારા,
લીલ્લાહ બુઝા આતશે હીજરાં કા શરારા;
બેચેન હુવા જતા હું દીદાર કી ખાતીર.—જોગીકા.

નઇ, ગઝલ—"મેરે મૌલા બુલાલો મદીને મુઝે."

મેરે મૌલા બુલાલો મદીને મુઝે, ગમે હીજ્ર તો દેગા ન જીનેમુઝે.

કાફલે વાલે સબ ગએ, મંય હાથ મલતા રહે ગયા,
જાન તડપતી રહે ગઇ—ઔર દીલ મચલતા રહે ગયા;
લીયા સાથ ન અપને કીસીને મુઝે, મેરે મૌલા બુલાલો મદીને મુઝે.—૧

દેખીએ કીસ્મત મે લીખી હૈ જ્યારત યા નહીં,
દેખીએ રોઝે પે હજરત, બુલાતે હૈં યા નહિં;
યોંહી સોચ હું બારા મહીને મુઝે, મેરે મૌલા બુલાલો મદીને મુઝે.—૨

અય અજલ મત જાન લે, ર્‌હે, જાન બહોત મૂસ્કીલમેં હૈ,
જાન દું રોઝે પે ર્‌હે, અરમાન મેરે દીલમે હૈ;
કોઇ દીન અભી ઔર દે જીને મુઝે, મેરે મૌલા બુલાલો મદીને મુઝે.—૩

હીદસે યા સાકીએ કોસર બુલા લીજે મુઝે,

એક પ્યાલા આબે જમજમ કા પીલા દીજે મુઝે;
પડે હીજરમેં પીને ન આંસુ મુઝે, મેરે મૌલા બુલાલો મદીને મુઝે.—૪
યા મોહંમદ મુસ્તફા તકસીન તો કીજે મેરી,
આતીશે ફુરકત મેં જલતા હું, ખબર લીજે મેરી;
લગ ગએ મૌતકે આને પસીને મુંઝે, મેરે મૌલા બુલાલો મદીને મુઝે—૫
શીકરે દુન્યા સેંકડો હંય, એક હશરતે દીદાર હૈ,
મય મુસાફીર હું અકેલા તેરી મદદ દરકાર હૈ;
કોઇ રાહમેં લુટે ન છીને મુંઝે, મેરે મૌલા બુલાલો મદીને મુઝે—૬
માર ડાલા ઇસ વતન ને, ઔર હિંદુસ્તાન ને,
મુફલસી ને બેકસીને શૌકને અરમાન ને;
દીએ રંજપે રંજ સબીને મુઝે, મેરે મૌલા બુલાલો મદીને મુઝે—૭
આરમા થામે જમીન પકડે વતન રોકા કરે,
મંય ન ઠયરૂંગા ઠયરૂંગા કોઇ ચીખા કરે;
કીયા યાદ હૈ મેરે નબીને મુઝે, મેરે મૌલા બુલાલો મદીને મુઝે—૮
અશ્કે હસરત રાત દીન આંખોસે મંય બરસાઉંગા,
નુર ઇન્શા અલ્લાહ આંખોસે મંય મદીને જાઉંગા;
યેહી જારેજે લેકે સફીને મુઝે, મેરે મૌલા બુલાલો મદીને મુઝે—૯

ગઝલે-નાઅત. તર્જે-કવ્વાલી—

તવહીદકા ડંકા આલમમેં બજવા દીયા કમલીવાલેને.
કુલ લાએલાહા ઇલ્લલ્લાહ, ફરમાદીયા કમલીવાલેને.
જબ ચહરએ અનવર કમલીસે, ચમકાદીયા કમલીવાલેને.
અંધોર ઘટામે સૂરજકો, શરમાદીયા કમલીવાલેને.
દિલ એસે રંગીલેકે સદકે જાં, ઓર એસે હટીલેકે કુરબાં,
હટ કરકે ખુદાસે ઉમ્મતકો, બખ્શા દીયા કમલીવાલેને.

બનબનકે ગયે મેહરાજકી શબ વસ્લેલકી છપભી ઉસપે ગઝબ,
જન્નતકો હુરેં ગીલમાં કો, તલપાદીયા કમલીવાલેને.
ઝુલફેંકી મહકને મસ્ત કીયા, ચિતવનકી ઝલકને દીલ છીના,
હરતરહકી બાંકી અદાઓંસે, લુટવા દીયા કમલીવાલેને.
પીપીકે પ્યાલે કૌસરકે, ઘુંટીગે મઝે જી ભરભરકે,
ઇન્ના આતેના કલકોસર, ફરમાદીયા કમલીવાલેને.
વોહ કમલી અજબ લાકીમતથી, કીસ નાઝસે હકને સરપે ધરી,
સબ ઝરકે દોશાલે વાલોકો, શરમા દીયા કમલીવાલેને.
જબ હકકી તરફસે ઉમ્મતકો, મેરાજકી શબ ઇનઆમ મીલા,
ખુશહોકે દામન કમલીકા, ફેલાદીયા કમલીવાલેને.
ખુશકી તરી પેદા કરદી હરશાખ હરી પેદા કરદી,
મહીં બાગેજહાંમે રહમતકા બરસા દીયા કમલીવાલેને.
ગએ અર્શપે કુંબ હુઆ હાંસીલ, અલ્લાહસે જાકે હુએ વાસીલ,
કયા જાને ખુદાકો જાકર કયા સમઝાદીયા કમલીવાલેને.
ઇસ્લામ મીલા, ઇમાન મીલા, પઢનેકેલીએ કુરઆન મીલા,
જુદતકો જો કુછ દીલવાનાથા, દીલવાદીયા કમલીવાલેને.

ગઝલે-જલીલે-કવ્વાલી—

તલવાર ખીંચકે પંજએ કાતીલમે રેહ ગઇ,
બીસમીલકી આરઝુ દીલે બીસમીલમેં રેહ ગઇ.
ઝોંકા જબ આ ગયા કોઇ મઝનુકી આહકા,
લયલા તળપકે પરદએ, મેહમીલ મેં રેહ ગઇ.
ફીરતી રહી નીગાહમેં તસવીર યારકી,
આખીર ઉતરકે આખસે, વો દીલમેં રેહ ગઇ.
કાતીલકા હાથ-હાય, રૂકાભી તો કબ રૂકા—

થોડીસી જાન જબ તને, બીસમીલ મેં રેહ ગઇ.
અય તેગે નાઝ ઇતનાભી તેઝી ન ચાહીએ,
દીદારકી હવસ દીલે બીસમીલ મેં રેહ ગઇ.
ખંજર ઇધર ખીંચા-ઉધર આહે ખીંચી મગર,
થોડીસી ચલકે બીસમીલ વ કાતીલ મેં રેહ ગઇ.
ચલતી હે તેગે નાઝ-મઝે લુટલો જલીલ,
કહેના ન ફીર કભી કે હવસ દીલમેં રેહ ગઇ.

ગઝલે-જલીલ, તર્જે-કવ્વાલી—

જો દીલકો ખો ચુકે હંય, વોહ દીલકો ઢુંઢતે હય,
હર દીલસે તંગ હોકર, કાતીલ કો ઢુંઢતે હંય.
કયા ધુન હય જુસતજુકી, યે ભી ખબર નહી હય,
દીલબરકો ઢુંઢત હય-યા દીલકો ઢુંઢતે હય.
રાહે તલબમેં એસા વા રફતા કોન હોગા,
મનઝીલપે હમ પોંચેકે મનઝીલકો ઢુંઢતે હય.
કાટે નહિ જો કટત, ફુરકતમે દીન હમારે,
ખન્જરકી જીસતજુમે કાતીલકો ઢુંઢતે હય.
જો જખમ દે ચુકે હય, જી લેનેકા હય કારી,
અબ કીસ લીએ વોહ અપને કાતીલકો ઢુંઢતે હય.
તુમને જો આપને રૂખસે પર્દા ઉઠા દીયા હય,
તારે ફલકપે માહે, કામીલકો ઢુંઢતે હય.
અફ્ઝારે ઇશક લયલા-મજનુંકે બનમે અબતક,
ઉઠને હય જો બગોલે મહમીલકો ઢુંઢતે હય.
એ તીરો એ કમાંકે જો દીલ શીકાર કરલે,
હમ તો જલીલ એસે, કાતીલકો ઢુંઢતે હય.

ગઝલે-મુઝતર-કવ્વાલી—

મીલનાથા તો મીલ જાતે, ઊસ નુરે મુજસ્દસે,
ક્યું જાકે ચલે આએ, દરબારે મોહમદસે.
અલ્લાહકે પલ્લેમે, વેહદતકે સીવા ક્યા હય,
જો કુછ હમેં લેના હય, વો લેલેંગે મોહમદસે.
રોઝે મે મોહમદકે મેને બ ખુદા દેખા,
અલ્લાહકી આવાઝે આઇ ઊસી ગુમબંદસે.
લીલ્લાહ મેરી તુરબતસે-ચુપ ચાપ ચલે જાવો,
ગર તુમને મુજે છેડા, કેહ દુંગા મે મોહમદસે.
અય બાદે સબા તુરબત, મોહતાજે મુરમ્મત હય,
મીટ્ટી મુજે થોડીસી, લાદે દરે આહમદસે.
ક્યું ઝીકર ખુદા છેડા, અય મુનકરો તુરબતપર,
કુછ બાત ન કરનેદી, તસવીરે મોહમદસે.
મુઝતર મુજે તોબાકી, જીસ વકતકે યાદ આઇ,
નીકલા મંય જીગર થામેં, ટુટે હુવે મરકદસે.

ગઝલે-અકબર. તર્જે-કવ્વાલી.

ખુમહેં દરખ્ત રોઝએ વાલે કે સામને,
મજનું ખડા હે ખેમએ, લેલા કે સામને.
એક એક કો બખ્શવાએંગે મેહશરમેં હકસે વો,
મુશ્કીલ પડી હે-ઝુલેખા કે સામને.
જલવે કે દેખને કે લીયે ભી તો કોઇ હો,
મુહસે નકાબ ઉલટ દીયા મુસાકે સામને.
ક્યથા મુકામ કાફલેવાલે ચલે ચલો,
ઠેરંગે ચલકે ઊસ સહેરાલા કે સામને.

જીસ મુરેદકે ન હઝરતે ઈસા જીલા સકે,
લે આઓ ઉસકો મેરે મૌલાકે સામને.
કહે દીજીયે સભી મેરી હાલત ઝરા ઝરા,
જાના હો ગર તેરા—મેરે આકા કે સામને.
ફીર વો કરમ કરેં ન કરે ઇખ્તીયાર હો,
હાં અકબર તું અરઝ કરતો ઝરા જાકે સામને.

ગઝલે—આશીક—તર્જે—કવ્વાલી.

મુસકુરાતે જાતે હેં કુછ મુંહસે ફરમાનેકે બાદ,
બીજલીયાં ચમકા રહે હેં ફુલ બરસાનેકે બાદ.
કૌન હોતા હે દીલે અફસુરદાકા પુરસાને હાલ,
ફુલકી ખુશબુભી ઉડજાતી હે મુરઝાનેકે બાદ.
કબરમેં કયા કયાં ફરીશતોકા થા અરમાને સવાલ,
કુછ ન પુછા મુજસે તેરા નામ બતલાનેકે બાદ.
ફુલ ચઢાયેંગે લહદ પર જીનસે યે ઉમ્મીદ થી,
વોભી પત્થર રખ ગએ સીનેપે દફનાનેકે બાદ.
ઉંમર ભરમેં દોહી ઘડીયાં મુઝપે ગુજરી હે કઠન,
આપકે આનેસે પહેલે આપકે જાનેકે બાદ,
તું દીયે જા સાકીયા પયમાના પયમાનેકે બાદ.
બાત મતલબકી કહુંગા હોશમેં આનેકે બાદ.
સુર્ખરૂ હોતા હે ઈનશાન આફતે સેહનેકે બાદ,
રંગલાતી હે હીના પત્થરપે પીસજાનેકે બાદ.
જો જલાંતા હે કીસીકો ખુદ વો જલતા હે જરૂર,
શમઆભી જલતી રેહી પરવાના જલ જાનેકે બાદ.
કયા શરાબે તામને પસતીસે પૈદા હે ઉરૂજ,

સર ચળી હે હલ્કરી નીચે ઉતરજાનાકે બાદ.
કેસી આંખે ફેરલી મતલબ નીકલ જાનેકે બાદ.
ઉમર આધી આ ગઇ પર હે અભી નખરે વોહી,
બલ ન રસ્સીકા ગયા અફસોસ જલ જાનેકે બાદ.
હીલાસાઝી કહેતીહે ઉનકો કે બસ વો આચુકે,
મેંહદી કયા બેઠેંગે ફ્રુવરન ઝુલ્ફ ઝુલ જાનેકે બાદ.
ઉમર ભર ઉનકો તો મેરી શિકલસે નફરત રહી,
અબ વો ચહેરે દેખતે હેં કમ નીકલ જાનેકે બાદ.
યાદ આઇગી વફાએ તુમકો મેરી દેખના,
કદર હોગી તુમકો મેરી-મેરે મર જાનેકે બાદ.
આવ મીલ જાવ ગલે આશીકકી કયા તકરાર હે,
સુલેહભી હો જાતી હે, આપસમે ચલ આનેકે બાદ.

ગઝલે-તજમુલ, તર્જે-કવ્વાલી.—

કોનસે દીલમેં નહિ રંગ રંગીલા મેરા.
હર નજરમેં હે બસા છેલ છબીલા મેરા.
દાગ ઇસ્યાં કા મીટા દેગા મેરે દામનસે,
રંગે ઇરફા મેં ડુબા દેગા રંગીલા મેરા.
હમમેં હોગી ઝુરીદોકી ન જબતક બખશીશ,
હટને વાલા નહિં મયદાં સે હઠીલા મેરા.
અવલીયા ચીસ્ત કે સારે હય બરાતી જીસકે,
ચશ્મે બદદુર વોહ દુલા હે સજીલા મેરા.
હક પરસ્તી કા તમાશા નજર આયા સબકો,
આયા અજમેરમેં જબ છેલ છબીલા મેરા.
નામ લેવા મંય તેરા ઔર હંય ઘર ઘર મેરે,

મંય બેહીસથી હું મેરે સાથ કબીલા મેરા.
ગૂલરૂખાને ચમને દહેર હો કુરબાં દીલસે,
રંગ રૂપ બના દીખાદે જો રંગીલા મેરા.
દરસે ખ્વાજા કે મેં ઇનઆમ જો લેકર કે ટાલા,
ખ્વાજાં વાલોં ને રખ્ખા નામ હઠીલા મેરા.
જય રહા હે નિગેહ ખલક મેં અલ્લાહ અલ્લાહ,
બસ રહા હે દીલે આલમ મેં રંગીલા મેરા.
અય "તજમ્મુલ" દીલો જાનો જીગરકા માલી,
વોહ રંગીલા વોહ છબીલા વો સજીલા મેરા.

ગઝલે-લતીફ-મોહીક. ગુલદસ્તે હાઝા.—

અલ્લાહકી રહેમતસે અલતાફે મોહમ્મદસે,
ખાલી ન ફીરા કોઇ હરગીઝ દરે અહેમદસે.
અલ્લાહકો પયછાના પ્યારે, નબી અહેમદસે,
ઇસલામ ફુલા ફુલા ગુલઝારે મોહમ્મદસે.
હેં શમસો કમર રોશન, દોનો રૂખે અહેમદસે,
હેરાનહે દો-આલમ ઉસ નુરે મુજર—રદસે,
યું મુજકો શબા લેકીન એહસાન બડા હોગા,
ખાલી નહી આઉંગા જાકર દરે અહેમદસે.
અલ્લાહકા બન્દા હું મે ઉમ્મતે અહેમદ હું,
કહેતા હુવા ઉઠુંગા મયશરમે—યે—મકરદશી.
ઉમ્મતકો તેરી બખ્સા મેહબુબ મેરે પ્યારે,
મેરાજકી શબ ખાલીક, કહેતા થા મોહમ્મદસે.
સીનેમે મોહમ્મદકી તસવીર નુમાયાં હે,
મીલતા હુઆ યે દીલ હે ઉસ નુરકે ગુમ્મદસે.

મહેબુબે ખુદા તુહે મત્લુબે ખુદા તુહે,
હે શાને ખુદા જાહેર પ્યારે તેરે મુહમ્મદસે.
મરકદભી લતીફ અપના બનજાએ મદીનેમેં,
ક્યું જાકે ચલે આએ દરબારે મોહમ્મદસે.

નઈ-કવ્વાલી તર્જે-ગઝલ—

બે ખુદી અયસી બડહી કુછ ઉનકે આ જાનેકે બાદ,
યાની આયા હોશભી તો મોત આ જાનેકે બાદ.
બંદા ઝન હોતે હેં વો પહેલુસુ ઉઠ જાનેકે બાદ,
દેખીએ ક્યા ગુલખીલે ઈસ ફુલ બરસાનેકે બાદ.
થાએ નાકામીન લુત્ફહમ કલામી કુછ મીલા,
બનગએ વો બુત સરાપા મેરે આજાનેકે બાદ.
અયફલક અચ્છા નહિ યે રોજકા ઝુલમો સીતમ,
ફીરસીતમ ઢાએગા કીસપર મેરે મરજાનેકે બાદ.
કીસકો બતલાઉં શબે ગમકો નથા મેરા રફીક,
હોસભી જાતે રહયે આપકે જાનેકે બાદ.
દૌલતે દીદારસે યું શાદહો જાતે હય હમ,
જેસે ખુશ હોતા હય કોઈ માલો ઝરપાનેકે બાદ.
બાદે મજનુ રંગ દીખલાએ ન ક્યું બેહશત મેરી,
એક દીવાના હુવા કરતા હય દીવાનેકે બાદ.
ઝીંદગીમેં જીશકદર ચાહો કરો ઝુલમો સીતમ,
યાદ આઉંગા મગરમે—તુમકો મરજાનેકે બાદ.
દીનતો જયું તું કરકે કટ જાતા હય હીજ્રયે યારમે,
સરપે આતીહય કયામત, શામ હો જાનેકે બાદ.

નઇ-ગઝલ—મુખમ્મસ—

અછે પીયા વોહ દેશ બુલાલે હિંદમેં જીયા ધબરાવત હય,
બીરહ કી બયરન દરસકી પ્યાશી, કાહેકો મોહે તંડપાવત હય.
ખદંગ ફેંકદે ઝાલીમ, જરા ઝુકાકે લીજે,
ઇધરભી એક નઝર ચશ્મે સુરમાસાકે લીજે.
તું હુસ્ને ખુદા દાદકી અદાકે લીજે,
નકાબે રૂખસે ઉઠાદે ઝરા ખુદાકે લીજે.
મરીત પીઆ કબી ન કીનો નીસદીન મોહે સતાવત હય.
મઝાહી કયા હય મહોબતમેં એ વફાઇકા,
યે તર્જ ખુબ નીકાલા હય દીલરૂબાઇ કા.
દીખા મદીને કો અબ વકત હય રસાઈ કા,
ઉઠા કે ફેંકદે સદકા તેરી ખુદાઇ કા.
તુહી સબકા ખેવનહારા, કાહેકોદર લગાવત હય મેરે અચ્છે પીયા.
તુહી બતાદે મેરા અખતીયાર કયસે હો,
ખફા જબ આપ હો દીલકો કરાર કયસે હો.
ચેનસે અબ યેહ બદલે હાલે ઝાર કયસે હો,
ખીઝાંજો આએ તો ફસ્લે બહાર કયસે હો.
ઉમંડ ઉમંડ પીઆ નયન હમારે નેહકા મહેં બરસાવત હય.

નઇ—કવ્વાલી તર્જે—મનહર—

સોચલે કાતીલ ન ગમહો મેરે મર જાને કે બાદ,
આદમી પચતાતા હય હદસે-ગુઝર જાને કે બાદ.
હરકે વઅદા વોહ ન આએ અપને ઘર જાને કે બાદ,
હાથ હમ મલતે રહે મૌકા ગુજર જાને કે બાદ.

ફીજારેકી શબબી મેરા એક મુનીસો અબ ખ્વારથી,
મે અકેલા રેહ ગયા દરદે જીગર જાને કે બાદ.
મરહમે તસ કીનકે પાંઉમે થા પોશીદા નીમક,
આબલે ફીર ફુટ નીકલે ઝખ્મ ભર જાને કે બાદ.
સર જુદા હોતેહી ઉસને લેલીઆ આગોશમે,
વસ્લકે લુટે મજેહ હમને તો મર જાને કે બાદ.
કેહતે હય વો છોડદો હરદમ શીકાયત ગેરકી,
હમ ન આયેંગે તુમ્હે દીલસે ઉતર જાને કે બાદ.
સચ ન માનેંગે ન માનેંગે વોહ મેરી દાસતાં,
હાં યકી લાએ તો લાએ મેરે મર જાને કે બાદ.
કોઇ સેહ સકતા નહિ મેરે શીવા ઉનકે સીતમ,
દેખના પચતાએંગે વોહ મેરે મર જાને કે બાદ.
અબભી કુછ હય વકત મઝહર તોબાહ ઇસ્યાંસે કરો,
વરના પછતાવોગે દુન્યાસે ગુજર જાને કે બાદ.

ગઝલે-મુસ્તફા. તર્જે-કવ્વાલી—

બશર નુરે રબ્બુલ—ઉલા બનકે આયા,
નયે રંગસે જા—બજા બનકે આયા.
બને અંબીયા અવલીયા સબ બરાતી,
જો દુલ્હા હબીબે ખુદા બનકે આયા.
કહીં લાલા વ ગુલ કહીં ચાંદ સુરજ,
તજલ્લાયે અરજો સમા બનકે આયા.
અગર લહેર આઇ બને શકલે ગોહર,
જો મોજ આ—ગઇ બુલબુલાં બનકે આયા.

કહીં અવલીયા બનકે શાને દીખાઈ,
કહીં આશીકે મુબતીલા બનકે આયા.
કહીં શકલે ઈસા, કહીં શકલે મુસા.
કહીં ચુસુફે દીલ-રૂબા બનકે આયા.
બહોત ગુલ ખીલે ઇસ જહાંમેં વ લેકીન,
બહાર આઈ જબ મૂસતફા બનકે આયા.

તોફએ મુમતાઝ—ગઝલ—

બાવલેકી મોત કા હે વાકેયા યે દર્દનાક !
હાએ જીસકે ગમસે ખામે કાહે દીલભી ચાક ચાક !
મોટરોંમે જો ઉડા ફીરતા થા વો હે ઝેરે ખાક !
એક હમલેમેં કીયા સફ્ફાક કાતીલને હલાક !
કીયા કહુ કયું—જાનસે—અપની વો બીચારા ગયા !
ઇશ્ક કી દીવાનગી મેં બાવલા મારા ગયા !
હય જો રશ્કે હુર વો મુમતાઝ બેગમ ગુલ બદન !
ખુશ ખરામો ખુશ કદો ગુલ પાય રહન ગુનચે દહન !
ખુબરૂ નાઝુક અદા નાઝ આફરી શીરીસુખન !
દીલરૂબા વ દીલ નસીંનો જાંનવાઝો સીમતન !
ઉસકી ઉલફત હીમે સારા ઝોર ઓર યારા ગયા !
ઇશ્ક કી દીવાનગી મેં બાવલા મારા ગયા !
ઇશકમે ઉશકી હુકુમત ઓર દોલત ભી ગઇ !
જાન ભી દી મુફતમે, હાથોસે ઇજ્જત ભી ગઇ !
વસ્લકી રાતે ભી રૂખસત સુબે ઇસરત ભી ગઇ
મુફસદોંકી દુસમનીસે ચાહકી પીતભી ગઇ !
અલગરઝ સામાને ફરહત થા જો કુછ સારા ગયા !

ઇશ્ક કી દીવાનગી મેં બાવલા મારા ગયા !
વાલકેસર પર જો હૈ ગુલજાર વો મલબાર હીલ !
હુસન કા મંનજર વો પુર અનવાર વો મલબાર હીલ !
ક્યું ન હો મરગુબે હર ઝરદાર વો મલબાર હીલ !
હે ફરાહ બકસ ઔર ફરહત બાર વો મલબાર હીલ !
પ્રય કે મર્ગ ઉસકે લીએ લેકર વહીં મારા ગયા !
ઈશ્ક કી દીવાનગી મેં બાવલા મારા ગયા !
અર્ખ હૈ સુસદર વ હુસનુ ઈશક કી હૈ દારોગીર !
ઉડ ગયા રંગે કમર ફીકા પડા બદરે મુનીર !
યે તગૈયુર દેખકર હયરાન હૈં બરનાવ પીર !
કાંપતા હૈ ખોફસે હર એક મોહતાજો અમીર !
હાય કયસા આસમાને આજકા તારા ગયા !
ઈશ્કી દીવાનગી મેં બાવલા મારા ગયા !
કોઈ મફતુ હફપે કોઇ હુસને જાહીર પર નીસાર !
હય નઈ હર એક સાને કુદરતે પરવર દીગાર !
ઇન કીલા બાતે જહાં કે હૈં અજબ લયલો નહાર !
એક હાલત પર કીસકો ભી નહીં સબરો કરાર !
જીસકા યે ખાકા હય ઝેરે ખાક વો પીયારા ગયા !
ઇશ્ક કી દીવાનગી મેં બાવલા મારા ગયા !

તર્જે–ઉસ્તાદી—ગઝલે–ભૈરવી—

ઉઠો પીયા જાગો અકેલી ડર લાગે—ઊઠો,
ચુન ચુન કલીયાં સેજ બીછાઇ–ઇતનેમે હો ગઇ ભોરરે—ઉ
આધી–આધી–રતીયાં પીયસે પહેરવાં, તડપ તડપ જીયા જાયરે—ઉ
આમબાકી ડાલીપે કોયલીઆ બોલે, બનમે બોલે મોરવારે—ઉ

નાટકે—એમાં શું ?—ગઝલે—કવ્વાલી—

દીલ હય વહી જીસ દીલમેં, મહોબ્બત હો કીસીકી,
હય આંખ વહી જીસમેં, શરાફત હો કીસીકી.
ક્યું હાથ શમે વસ્લ લગાને નહીં દેતે,
માશુક 'હો તુમ—યા—કે, અમાનત હો કીસીકી.
શમાકો દેખકર મયખીલસે, યું કહતા હય પરવાના,
જો ચાહે જલના ઇશ્કમેં, મુજ સાહી જલ જાના.
શમાકી બેકરારી હો, કહાં પહોંચેગા પરવાના,
લરજના, થર થરાના, સરકટાના—સાફ જલ જાના.
હોતા હય ઉન્હે રશ્ક તો, હો મેરી બલાસે,
જલ જાય અગર જલનેકી આદત હો કીસીકી.

ગઝલે—યુસુફ—તર્જે—કવ્વાલી—

તડપા કે દીલ મેરા નિગાહેં યાર રહે ગઇ,
થોડીસી ચલકે આજ યેહ તલવાર રહે ગઇ.
ક્યા હુસ્ન થા કે આંખસે દેખા હજાર બાર,
ફીરભી નજરેંકો હસરતે દીદાર રહે ગઇ.
મહેફીલમેં ઉસકી રંગ જમા થા ન ઇશ્કકા,
તુજસે યે બાત દીદય, ખુંબાજ રહે ગઇ.
કટ કટ ગયે ખુને, કાતિલકી ચાલ પર,
એસા ચલા વોહ તેજ—કે તલવાર રહે ગઇ.
હુસ્નો. જમાલકા ફકત, અફસાના રહે ગયા,
યુસુફ રહે ન ગરમી—યે—બાજાર રેહ ગઇ.

તમામ સુદ

-: ચેતવણી :-

દુકાનદાર—બુકસેલર.
અને બીજી કોઈ પણ રીતથી ધંધો
કરનાર. નાનાં મોટા વેપારીઓએ
એકવાર હમારાં તરફથી પ્રગટ થયલાં
માલનો અનુભવ જરૂર લઈ જોવો. બેહદ
સસ્તાં ભાવ બ્હોળો ઉપાડ. અને સુંદર માલ.
એકવાર જરૂર લખો.

શા. ચુનીલાલ મગનલાલ બુકસેલર
રાણીતળાવ-સુરત.

સુરત બરાનપુરી ભાગોળ, બાજીવાળી પોળ
અનાવિલ લોજની બાજુમાં આવેલા શ્રી
"અનાવિલ બંધુ" પ્રી. પ્રેસમાં
ગોવિંદજી ડાહ્યાભાઈ નાયકે છાપ્યું.

એજન્ટ-દેશાઇ બ્રધર્સ-ભરૂચ.